

Совалката започна да се спуска вертикално надолу. В един момент спускането спря и след миг усетих, че кацаме. След малко рязко полетяхме надолу, но забелязах, че Адон и Физор Апс не правят нищо.

- Това е площадката за кацане, която е подвижна – обясни Физор Апс. - Сега се спуска в недрата на планината, където се намира База 2 Тера Прим.

След около минута се озовахме в огромна зала. Наоколо видях огромни летателни апарати, пред които нашата совалка изглеждаше като играчка.

- Тук май само кораб-майка не може да се побере – коментира полковникът.

- Може – каза Физор Апс. - Но не в този хангар. Този е за совалки и по-малки кораби.

Адон и Физор Апс активираха двигателите на совалката и я преместиха встрани от подвижната площадка за кацане. Към совалката се приближи група мъже.

Физор Апс отвори вратата и спусна хидравличния мостик. Единият от мъжете влезе в совалката.

- Винко – каза Физор Апс, - да ти представя Адон, шеф на полицията в Хронда. А това е полковник Донев, представител на българското правителство.

- Винко Станс – представи се мъжът.

- Няма кой друг да бъде – ехидно коментира Драгица. - Хранка Тона не е ли по-добре?

- Драгица – отговори мъжът. - Не очаквах толкова бързо да се появиш.

- И аз, толкова бързо да си върнеш позициите – моментално отвърна Драгица.

- Не се ли радваш? - попита Винко Станс.

- Моето мнение си е мое – каза спокойно Драгица. -

Ако кажа, че си гадняр, това си е мое мнение и никой не може да ми го отнеме.

- Драгица, Драгица – поклати глава Винко Станс. -
Нали се разбрахме.

- За какво ми говориш? - остро повиши тон
Драгица.

- Акциите са прехвърлени на вашите имена, ще
получите удостоверенията – малко раболепно отвърна
Винко Станс.

- Да видя – подкани го Драгица.

Винко Станс докосна няколко пъти таблета си и го
обърна към Драгица. Тя го измъкна от ръцете му и се взря
в дисплея. След това го показа на Миро.

Миро не каза нищо, само кимна.

- И освен това – продължи Винко Станс, като взе
таблета си от Драгица, - ще ви окажа всестранно
съдействие. Идвам с вас на Алтре Мунс.

- Много благородно! - обади се Физор Апс.

- Добре, добре – Винко Станс направи
успокоителен жест, - хайде да не спорим повече, тъй като
няма кой да ме подкрепи тук.

- Радвам се, че съзнаваш това – каза Физор Апс и
затвори вратата на совалката. - Заеми мястото си и затегни
колана.

Винко Станс седна до мен, затегна колана си и каза:

- Готов съм. Да тръгваме.

След това се обърна към мен и ме погледна. После
бавно изрече:

- Ода Тайон, ако не се лъжа.

- Хранка Тона, ако не се лъжа – опитах се да го
имитирам.

Той се засмя широко и порови в таблета си. След

това ми показа някаква снимка.

- Това е в Хронда преди хиляда години – обясни той.

На снимката бяхме аз, Миро, Драгица и Винко Станс. Около нас имаше още хора, които не познавах.

- Честно да си кажа, не си спомням – поклатих глава аз.

- Още не се е случило – отвърна Винко Станс.

Совалката беше застанала пред странно съоръжение с форма на глаголическо 'с'.

- Ето, това е вратата на рая – каза ми Миро.

Кръгът на съоръжението засия и совалката сякаш се гмурна в него. Усещането беше по-различно от минаването през невидимата врата. Сякаш потъвахме в някакъв гигантски водовъртеж. Времето ми се стори безкрайно, но в мига, в който всичко около нас се промени и погледнах дисплея на смартфона си, видях, че са минали само секунди.

Намирахме се в някаква още по-огромна зала със стъклени сводове, зад които стърчаха върхове на странни небостъргачи.

- Пристигнахме в Лонгадом – каза Физор Апс.

До совалката се доближиха няколко мъже и един влечугоподобен, от който ме побиха тръпки.

- О-о! Блавор – извика Физор Апс, след като спусна мостика и влечугоподобният влезе в совалката.

- Здравейте всички! - изговори с плътен, ясен глас Блавор. Той също използваше старохърватски.

След него влезе още един мъж.

- Инко Нитс – каза Физор Апс, - предполагам не са те арестували, щом си тук.

- Освободиха ме само за пет минути – отвърна

Инко Нитс. - Блатор плати гаранция.

- И тук ли става така? - учуди се Физор Апс.

- Смятат, че няма да избягам – обясни Инко Нитс. -

Но ми взеха разрешителното за управление на совалки.

- Това не е добре – поклати глава Физор Апс.

- Нищо – махна пренебрежително Инко Нитс. -

Тъкмо ще си почина малко. Смятам да поработя за Сидо Йинкс.

- И ти ли за него? - възкликна Физор Апс. - Той напоследък май разширява дейността си.

- Да – потвърди Инко Нитс. - И освен това, на Земята не е необходимо да имам разрешително за управление на совалка. Там няма кой да ме проверява.

- Прав си – кимна Физор Апс. - А сега, да прескочим до клиниката, за да оставим другата пациентка.

- Коя е тя? - попита Винко Станс.

- Хродо Дадон – отговори Физор Апс.

- Хродо Дадон?! - извика Винко Станс. - Че тя откъде се взе в това време?

- Винко! - строго го погледна Физор Апс. - Ти май пак нещо си объркал, а?

- Съжалявам – започна да се извинява Винко Станс.

- Пропускът е мой. Тя е успяла да се изплъзне по някакъв начин и да остане в това време.

- Друг път внимавай какво правиш! - срязва го Физор Апс.

Совалката се издигна и излезе през един огромен люк над вратата на рая. След това се понесе над огромен град, който, въпреки небостъргачите, изглеждаше доста различен от Хронда. Външният им вид показваше съвсем други архитектурен стил и традиция, които преди всичко се изразяваха в много по-голямото разнообразие на форми,

фасади, цветове. Общото ми впечатление беше, че архитектурните форми тук бяха много по-свободни, отколкото в Хронда, където всичко беше много по-тежко и авторитетно.

След малко напуснахме Лонгадом.

- В далечината се вижда Ноумист – посочи ми Мир един град, в който сградите бяха по-ниски и само в центъра имаше няколко небостъргача.

- Долу вляво се виждат руини от къщи на гиганти – насочи вниманието ни Физор Апс.

Погледнах и видях наистина някакви руини, но те ми се сториха от небостъргач.

- Това не е ли някой древен небостъргач? - попитах аз.

- За нас, да – отговори Винко Станс. - Но за обитателите си е било къща.

След малко совалката се снижи и кацна върху покрива на една не много висока сграда. Адон стана от мястото си и се запъти към задната част на совалката. Драгица също стана и каза:

- Ще ти помогна.

Адон кимна и отвори вратата на багажното. Отвътре се чу неясно мучене. Двете жени влязоха вътре и изведоха Хродо Дадон, която беше окована с ограничители на краиниците и на устата ѝ имаше приспособление за запушване на уста. Тя се опитваше да се съпротивлява, но беше и под въздействие на успокояващи, затова действията ѝ изглеждаха доста вяло.

Физор Апс отвори вратата. В този момент стана и Винко Станс.

- Ще дойда и аз. Трябва да видя мама.

- А тя дали иска да те види? - срязва го Физор Апс.

- Физор! - ядоса се Винко – Тя ми е майка!
- Добре – кимна Физор Апс, - но не се бави.

Нямаме много време.

- Знам – потвърди Винко Станс и също хвана Хродо Дадон, за да помогне при свалянето ѝ от совалката.

Към совалката се приближиха няколко души с едно съоръжение, напомнящо инвалиден стол и носилка, комбинирани в едно. Те поставиха върху него Хродо Дадон, затегнаха я с ремъци и се отправиха към една издигната част на покрива, в която се виждаше врата. Винко Станс и Адон тръгнаха след тях, но Драгица се отказа да ходи и се върна в совалката.

След пет минути Адон се върна и съобщи:

- Винко Станс ще дойде след малко. Госпожа Хронхра се съгласи да го приеме. Изглеждаше доста по-добре.

- Това звучи обнадеждаващо – каза Физор Апс.

- Надявам се – отвърна Адон и зае пилотското си място.

Малко след това се появи и Винко Станс. Зае мястото си и Физор Апс затвори вратата.

- Как е? - попита го Физор Апс.

- Засега е по-добре, съгласи се да говори с мен, но не исках да я изморявам много – обясни Винко Станс. - Говореше напълно нормално, обясни ми за лекарството и каза, че като се върне в Хронда ще се пенсионира.

- И какво ти обясни за лекарството? - поинтересува се Физор Апс.

- Има контрабандисти в Хронда – предаде думите ѝ Винко Станс. - Зад гърба им стоят доста богати и влиятелни хора.

- Ще се заема с този случай – каза Адон. - Госпожа

Хронхра се съгласи да свидетелства.

- Значи и в Хронда има корупция – обади се полковникът.

- Какво е то? - не разбра Адон.

- Подкупничество и поквара от алчност – обясних

аз.

- За съжаление – поклати глава Адон.

- А сега, посока Урби Макс – каза Физор Апс и стартира двигателите.

Совалката се издигна стремително и бързо навлезе в космоса. С изненада забелязах две огромни планети пред нас.

- Какви са тези планети? - извиках аз.

- Едната, по-близката, е Мундо Майс – обясни

Блавор. - На другата ѝ казват обикновено Мундо Лонс, но на нашия език името ѝ звучи съвсем различно.

След няколко минути усетих, че започваме да се снижаваме. За кратко време се появиха пламъци около корпуса на совалката. Отново навлязохме сред гъсти облаци.

Накрая пред очите ни се ширна море от небостъргачи.

- Урби Макс – каза Миро. - Отдавна не съм бил тук.

- Миро! - извика Драгица. - Ти изобщо не си бил

тук!

